తిరుపతి కొండమెట్టు

శ్రీ తిరుమల మహా పుణ్యక్షేత్రంలో గాలి గోపురానికి పోయే మొదటి మెట్లవరుసలో సగం దాటినపైన, ఏకాకి కుంటి బిచ్చగాడు పున్నెడు నివాసం.

ఏ బిచ్చగాళ్ళ ఋషికులానికీ చెందకుండా పున్నెడు ఆశ్రమం ఏర్పరచుకున్నాడు. రెండు కాళ్ళూ మొండే! కాని వాడికున్న బలం విపరీతం. వాడుచేసే దొమ్మరవిద్యల సాహసం నైపుణ్యం ఏ ఇసాకో గ్రాండు రషియను సర్కసు జట్టులో ఉండే పరమ సాహసికీన్నీ లేదు.

చేతులతో మెట్లెక్కుతాడు. కోతిలా కొమ్మనుంచి కొమ్మకు ఎగిరి ఛంగున పోతాడు. వ్రేలాడుతూ చక్రంలా గిరగిర తిరుగుతాడు. దేహమంతా వాలఖ్యమనిలా పైకెత్తి వేళ్ళమీద తలక్రిందులా నిలబడి నడుస్తాడు. మెట్టు మీద నిలుస్తూ, చేతుల్లోంచి దూరుస్తాడు. ఆతని విచిత్రపు ఆసనాలూ మొగ్గలూ ముందు హఠయోగి విరూపాక్షనంచుడుగాని, జపాను సర్కసు వీరుడు మసుకాకోగాని విన్యాసంచేసే ఆసనాలూ మొగ్గలూ వేయి కొవ్వొవత్తుల విద్యుత్ దీపంముందు ఆముదందీపంలా తెలతెలపోవలసిందే.

యాత్రికుల తండాలు మేఘాలులా పున్నెడు ముందరచేరి, ఆతని అద్భుతమైన మొగ్గలు, పనులు చూసి ఆశ్చర్యంతో దమ్మిడీలు, కానులు, అణాలు వర్షం కురిపిస్తే రాత్రి తొమ్మిది అయ్యేసరికి అయిదూ, ఆరు రూపాయలచిల్లర చెరువులుకట్ట వలసినదే. ఏ బ్రహ్మోత్సవమో అయితే పది, పది హేనురూపాయ్లల వరదలుకట్తాయి.

తిరుపతికొండల ఎక్కుడు దిగుడుల ఏడు మైళ్ళలో ఉన్న నాల్గు వందల ఏబదియారు బిచ్చగాళ్ళలో, పున్నెడుకు వచ్చే రాబడి ఇంక ఎవరికీ లేదు.

వికలాంగులు ఉన్నారు. ముక్కు నోరు అంతా ఏకరంధ్రమైన వారు

న్నారు. కుష్ఠురోగులు, మాంత్రికులు, సన్యాసులు, ముళ్ళమీద హంసతూలి తల్పంమీదలా పండుకొనే యోగీశ్వరులు, గుడ్డివారు, కోకిలకంఠముతో పా గాయకులు, ఆడవాళ్ళు, మగవాళ్ళు, బిడ్డలు, భయం గలుగజేసేవి, ప ముద్దుని కళాసౌందర్యం వెల్లివిరిసేవి విగ్రహాలను ముందుంచుకొని పూజా పనిచేసే భక్తులు—ఎన్ని రకాలున్నారో తిరుమలేశ్వరుని కొలువుచే అయ్యంగార్లు, అయ్యరులు, అయ్యలు, రెడ్లు, మొదలియార్లు, సెట్లు, పిళ్ళ లతోపాటు, కోతులతోపాటు ఈ బిచ్చకుల బృందాలు!

2

ఆ విచిత్ర ప్రపంచంలోఉన్న బిచ్చగాళ్ళంతా పున్నెణ్ణి చూసి అసహ్యించుకునేవారు. పున్నెడు ముష్టివాళ్ళందరికి విరోధి అయిపోయినాడు. అతడి సంపాదన వాళ్ళ కడుపుల్లో, మంటలు చెలరేగజేసింది. వారికి ఉడుకుబోతుతనం కాశ్మీర దేశాన్ని సహారాఎడారి చేయగల శక్తితో విజృంభించింది. వితరణ ప్రవాహాలు పున్నెడుదగ్గిర ఆనకట్ట కట్టబడి అక్కడ మహాసరస్సై, తక్కిన ఏడుకొండలూ నిర్జలవాహినులుగా ప్రవహిస్తున్నవి.

పున్నెణ్ణి త్వరగా కొండమీదనుంచి జపానువారు మంచూరియా ఆక్రమించుకొని చీనా రాజ్యాన్ని తరిమినట్లు నెట్టి వేయాలని బిచ్చగాళ్ళ సంఘంలో ఉద్యమం బయలుదేరింది. బిచ్చగాళ్ళలో ఏ కబురైనా తీగెలేని వార్తయి శేషాచలంఅంతానిమేషంలో ప్రసరిస్తుంది. మోకాళ్ళపర్వతం, చుక్కల పర్వతం, సన్నిధి పర్వతం అన్నీ ఆ వార్త ఆక్రమిస్తుంది. పున్నెణ్ణి శ్రీ వెంకటేశ్వర సర్వహిత భక్త బృందంలోంచి రెండువేల మైళ్ళన్నా విసిరివేసేందుకు ఒక మాఘశుద్ధ ఏకాదశినాడు బిచ్చకుల ఆ ఆశ్రమాలన్నీ తీర్మానించుకున్నాయి. దీనికి కారణం ఏమిటంటే ఆ ఏకాదశి ఉదయం నుంచి పున్నెడికి మధ్యాహ్నానికి ఇరవై అయిదు రూపాయలు వచ్చాయి. ఇంకా వస్తున్నాయి. సాయంకాలానికి ఈ తీర్మానం!

ఈ తీర్మానము ప్రకారం బిచ్చగాళ్ళకు అన్నము సాంబారు అమ్మే

వాళ్ళు పున్నెడికి అమ్మడం మానివేశారు సరుకులు. ఏడుమైళ్ళ దారి పొడు గునా విక్రయించేవాళ్ళు విక్రయించడం మానివేశారు.

3

పున్నెడు మొదట వేళాకోళ మనుకున్నాడు. క్రింద ఆశ్రమంలో ఉన్న దిగుడు బావిలోనుంచి పై ఆశ్రమాలవాళ్ళకీ విడి బిచ్చగాళ్ళకీ అమ్మే మనిషి అలివేలు పున్నెణ్ణి వెక్కిరించి "నీళ్లు, నీళ్ళు" అని పున్నెడు గోల పెడుతున్నా! నడుమూ కటిగౌరం ఆడించుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది. పున్నెడికి కళ్లు పచ్చబడ్డాయి.

ఆ స్థలం వదిలి క్రిందికిపోయి నీళ్లు త్రాగి రావచ్చును. కాని పున్నె డున్న అత్యంత లాభదాయకమైన స్థలం యాత్రికులు విశ్రాంతికి ఆగే స్థలం. మెట్లెక్కి వస్తూంటేనే పున్నెడు కనబడతాడు. ఆ స్థలం వదిలితే పున్నెడికి రెండునూర్లు రూపాయ లిస్తామన్నారు కొందరు బిచ్చగాళ్లు; పున్నెడు ఆ స్థలానికి నెలకు పదిహేను అద్దె, పదిహేను అమ్మకానికీ ఇచ్చి పన్నెండు నెలలకు వెంకటేశ పెరుమాళ్ళ పున్నెమా అని సంపాదించాడు.

చెట్టునీడనే కూలబడి తల ఛాతీమీద వాలిపోగా పున్నెడు తన జీవితం అంతా తలదోసుకున్నాడు.

4

పున్నెడు అనంతపురంజిల్లాలో ఒక గ్రామంలో నివసించే అభిమాన వంతుడూ ఆస్తిపరుడూ అయిన రెడ్డి భూస్వామి. ఈ రెడ్డి కుటుంబానికి పక్క ఊరులో పెద్ద భూస్వాములైన ఇంకో రెడ్డి కుటుంబానికి సరిహద్దు తగాదావచ్చి కురుపాండవ యుద్ధమైపోయింది.

అప్పుడు పున్నెడి పేరు పుణ్యంరెడ్డి. తండ్రీన్నీ ముగ్గురు అన్న

దమ్ములూ వీరస్వర్గం పొందారు. వారితోపాటు అవతల కక్షవారూ చాలా మంది రంభకోసం పెనగులాడడానికి స్వర్గానికిగూడా ఠః తగాదా తీసుకు వెళ్ళారు. అవతల కుటుంబంలో ఇద్దరూ, ఇటు పున్నెరెడ్డి మిగిలారు.

పుణ్యంరెడ్డి రెండుకాళ్లూ ఆ యుద్ధంలో విరిగిపోయినాయి. జిల్లా వైద్యాలయంలో రెండు కాళ్ళూ ఛేదించి మొండిలగ్గిణి జేశారు. కుటుంబం యావత్తూ నశించింది. వ్యాజ్యాలలో ఆస్తి ఇదివరకే పోయింది. ఉన్న నాల్గయిదువందలు పట్టుకొని కతిపయ ప్రయాణాలుచేసి రెండేళ్ళకు వేంకటాచలం సోపానపంక్తిలో రెండవ శేషాచలపతిలా అవతరించాడు పుణ్యంరెడ్డి. ఇంక రెండేళ్ళలో పున్నెడయ్యాడు రెడ్డి.

అవతల రెడ్డి కుటుంబం ఏమివుతుందో! అన్న శిక్ష! భగవంతుడు లేడా అన్న వేదాంతం, బ్రతుకుమీద ఆశతో అతను తిరుపతికొండ మెట్లల్లో అవతరించాడు.

5

పూర్వ చరిత్రలన్నీ మాయమై పున్నెడికి కళ్ళ రెండు చుక్కలు రాలినవి. అతని గొంతుక ఎండింది. ఆకలి కొండచిలువలా చుట్టుకు పోయింది. ఎముకలు పిప్పిచేస్తున్నయి.

కొండమీద దుకాణాలకు సరుకు అందుబాటుచేసే వర్తకులు వచ్చినప్పుడు పున్నెడు కొంతడబ్బు వారికి యిచ్చి సాయంకాలానికి వంట సామగ్రి తెప్పించుకొనుటకు ప్రయత్నించి డోలీలవాళ్ళకు రెండణాలు చేతులో వేసి కుండెడునీళ్ళు తెప్పించుకున్నాడు! ఆ సరుకుతో, ఆ నీటితో మూడు రోజులు గడిపాడు పున్నెడు.

నాలుగురోజులు తెల్లవారగట్ల మూడింటికిలేచి ముష్టికి తయ్యారైనాడు. తెల్లవారే వరకు ఒక రూపాయన్నర మూడు దమ్మిడీలు ప్రోగయినాయి. ఇంతలో మామూలుగా కొండమీద దుకాణాలకు సరఫరాదారుడు కందసామి వంటసామగ్రి తెచ్చి ఇచ్చే సమయమైందని కొండపైకి దిగువకూ

చూసి ఆ పక్కనే నాలుగుబారల దూరంలో తాను నిద్రపోయే పొదకడకు పోయి, ఒక పెద్ద రాయితీసి చూసినాడు.

అతని కళ్ళు తిరిగి "అమ్మయ్యో అని వెనక్కు వాలిపోయినాడు. ఆ రాతిక్రింద పున్నెడు దాచుకున్న అయిదు వందల డెబ్బది అయిదు రూపాయల మూట మాయమైపోయింది. పున్నెడు ప్రాణం నిలువునా కూలబడిపోయింది. రాతిపక్కనే పున్నెడు కూలబడిపోయాడు.

కొంత సేపటికి అతని మొగం జేవురించింది. తనకు వస్తువులిచ్చే కుప్పుస్వామిగాడే అని అతడనుమానం పడ్డాడు. కుప్పుసామి వాళ్ళజట్టులో వాడు కాడు గనుక తనకు సరుకులిచ్చాడు. ఈ కుప్పుస్వామి రాక్షసుడు. వెంకటేశ్వరుడి ఆస్తే దొంగతనం చేయగల పిశాచి!

వత్రువలు తిరిగి కండలుకట్టి హనుమంతుని హస్తాలవంటి బలమైన అతని చేతులు భయంకరంగా వంకరలు తిరిగినవి. ఆ సమయంలో అతని చేతుల కందిన ప్రాణి కబంధుని వాతబడినట్లే.

6

ఆ రోజు దొరికిన డబ్బునిచ్చి వంటసామాగ్రి కొనుక్కున్నాడు పున్నెడు. ధనంతోపాటు అతని ఉత్సాహమూ శక్తీ పోవడానికి కారణం అలివేలు చర్యే!

అలివేలు ఈ రోజూ అంత నిర్దయగానే నడిచిపోయింది. అలివేలు శేషాచలపతికొండకూ, తనకూప్రియమైనది. ఆమె నవ్వు తనకోసం, ఆమె వయ్యారంతనకోసం. ఆమె తన చింపిరి జుట్టును దువ్వుకొందంటే తనకోసం! ఆ అలివేలుక్కూడా తనమీద కక్షవహించింది.

ఆమె తనవైపు చూడలేదు. తలవంచుకు వెళ్ళిపోయింది. తనకు నీరీయలేదు. వెక్కిరించి వెళ్ళిపోయింది. తాను భోజనం చేస్తుంటే అదికబుర్లు చెప్పడానికి రాలేదు. అతనికి జీవితేచ్ఛపోయింది.

కసికొద్దీ అవతలి రెడ్డికుటుంబం నాశనం కోరుతూ జీవించి ఉన్న

3412

పున్నెరెడ్డి పున్నెడుగా సంపూర్ణంగా మారి వెనకటి జీవితం మరచి జీవిత యుద్ధంలో ఈ విచిత్ర భిక్షకునిగా నడిపిస్తున్నాడు.

అతనిలోని భిక్షకత్వ భావమూ పోయింది. అతడు జీవిత యోధుడు; బ్రతుకొక మహాయుద్ధం. అందులో రోజురోజూ విజయమే! ఆ విజయానికి ప్రేమ, సేవ, కసి, భయం, ఆశ, జీవితావలంబనాలవుతాయి.

ఆ ప్రేమ విధానం పున్నెడికి అలివేలు. అలివేలు పెడమోము పెట్టింది. మూలమూలల దాగి వున్న పున్నెడు ప్రేమ ఈనాడు అతివ్యక్తమైంది.

ప్రపంచంలో యుద్ధం క్రమంగా ఒంటిగా సంసార యాత్రచేసే ఆశ అడుగంటింది. తన విద్యలు చూపించి ముష్టి ఎత్తడం మానివేశాడు పున్నెడు.

ఆ డబ్బు మాయమైంది. రోజూ వచ్చే డబ్బులేదు. యాత్రికులు పలకరించినా పున్నెడు మాట్లాడలేదు. ఏదైనా జబ్బు అంటే పున్నెడు మాట్లాడకుండా పండుకొంటాడు.

7

అయిదురోజు లయ్యేసరికి పున్నెడు అస్థిపంజరమైపోయాడు.

పున్నెడు దురదృష్టము వెంకటాచలాన్ని రాళ్ళలా ఆశ్రయించివున్న వర్తకులు మొదలైన యావన్మందికీ తెలిసిపోయింది.

శేషాచల బిచ్చకులలోకం అంతా పున్నెడు స్థితికి పండుగచేసుకుంది. వదులుతాడురా పిశాచి అనుకున్న బా లోకం! అందరికి ఇక కొంచెమో గొప్పో దొరుకుతుంది. ఇంతవరకు పున్నెణ్ణే అదృష్టదేవత ఆవహించింది. ఇంతటినుంచి కొండమెట్లదారి ఏడుమైళ్ళు క్రిందికి పైకీ ఆమె తిరుగుతూ ఉంటుంది. మళ్ళీ ఎన్నాళ్ళకో మంచి దినాలు వచ్చాయిరా అనుకున్నారు.

నీరసించిపోయిన పున్నెడికి ఆరవదినం రాత్రి స్పృహవచ్చింది.

కొండమీదనుంచి ప్రక్కనున్న లోయలోనికి ఉరికి వెంకటేశ పాదసన్నిధి చేరుదామనుకున్నాడు. చేతులతో పాకి నూరడుగుల దూరంలో ఉన్న ఎత్తు బండలమీదికి పోయినాడు. గోవిందా! వెంకటరమణా! ఏడుకొండలవాడా! అని ఉరకబోయినాడు. ఇంతలో చల్లని చేతులు అతని నడుంబట్టి వెనక్కు లాగి వేసినాయి!

8

కళ్ళు మూసుకున్న పున్నెడు శ్రీ వెంకటేశ్వరుడు ప్రత్యక్షమైనాడను కొన్నాడు, అతని దేహం పులకరించింది. చల్లని గాలులు ప్రసరించి నట్లయింది. వెన్నెలలు పిండి ఆరగా కాచినట్లయింది.

అతను కళ్ళు తెరిచేసరికి ఎట్టఎదుట చుట్టుపక్కల బిచ్చగాళ్ళ ఆశ్ర మాలకు నీళ్ళుపోసే పిల్ల అలివేలు కనబడింది. ఆమె తీరైన మోమంతా ఆ వెన్నెల్లో ప్రవాహాలై ప్రవహించే కంటినీరు మెరుస్తూ కనిపించింది.

ఆమె వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ, "పున్నెడు! నాను బహుపాపిని. నిండా ద్రోగం చేసిన ఆరుమాసాల క్రితం రోగం వచ్చి దుడ్డులేక సబ్బరపడి నప్పుడు నాకు పత్తురూపాయలంపిన నీ సల్లని గుండెకు నాను ద్రోగం సేశినా! సుక్కల పర్వతం ముసలిదానికి నువ్వు చేసిన సాకిరి దేముడే సేయగల్గు! నీ బతుకునిండా దేముడే వున్నాడు. వీళ్ళు పిశాసులు. నాను రక్కసి. వాళ్ళ మాటలకు లోబడి, ఈలా పాపి అయిపోతినిదా! ఓయ్! ఓయ్ నాకునరకందా రాసినాడే!"

అని పొంకమయిన తన వక్షోజాలు ఉబికిపోగా అతి దీనంగా పొర్లి పొర్లి వచ్చే ఏడుపును ఆపకుండా ఏడ్చింది.

9

పున్నెడు నిర్ఘాంతపోయినాడు. అలివేలును నీరసంలో కూడా బలం తగ్గని చేతులతో దగ్గిరకు లాక్కున్నాడు.

"పిల్లా, నాకు కలిగిన ఈ సెబ్బరకు నేను దుఃఖం పొందనేలేదు. ఇంతకుమించి కష్టాలుతీరినవి ఈ ప్రాణికి! కాని అతి మెత్తని నీమనస్సుకు ఎంత బాయితనం వచ్చిందని విచారం పొందినాను. ఎప్పుడూ ఎన్నెల్లుకురిసే నీ చూపుల్లో కారుమబ్బులు కనబడినాయికదా! ఇక ప్రపంచకంలో మంచి పున్నెం లేదనే తోచినదే! ఏల ఈ ప్రాణి బ్రతికేది?"

"సామీ! చెమించు. నాను శాకినిదా! నీ సొమ్ము ఏడ నీవు దాచేది నాకుదా తెలుసునే. అది కుప్పుసామికిదా నాను సెప్పితేనే, అది వాడుదా తీసుండు !"

పున్నెడు పక్కున నవ్వాడు. అతని హృదయంలోనూ వెన్నెల కాసింది.

"పోయెలే! ఈ ప్రాణికి చేతులిచ్చిన యెంకన్న పున్నెమా! పది అయిదు నూర్లు సంపాదించనా? నువ్వు నా దగ్గిరే ఉండు! అంతే, నా సంసారం నువ్వు!"

పున్నెడు ఆమెను తన చేతుల్లోకి తీసుకొని తలా, కళ్ళూ, ముక్కూ, చెవులూ, పెదవులూ ముద్దుపెట్టుకొన్నాడు.

అలివేలు తాను తెచ్చిన మంచినీళ్ళూ కూడూ పున్నెడికి నెమ్మదిగా తినిపించింది.

చుక్కలు నవ్వినవి ! వెన్నెలలపతి మరీ చల్లని గాఢ మయిన అడవి పూవుల పరీమళాలైన కాంతులు వాళ్ళపై అక్షతలుగా చల్లాడు.

శ్రీ వెంకటేశపతి తన ఎదుట జరిగిన వివాహాలకన్న తానే స్వయంగా జరిపిన యీ పెళ్ళి ఉత్తమమైనదనుకున్నాడా!